

בש"פ 8038/15 - יעקב רייף נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8038/15

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: יעקב רייף

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי באר שבע מיום
5.11.2015 במ"ת 53509-08-15 שניתן על ידי כבוד
השופט נ' אבו טהא

בשם העורר: עו"ד משה סוחמי

בשם המשיב: עו"ד עדי צימרמן

החלטה

מונח בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (מ"ת 53509-08-15, כב' השופט נ' אבו טהא) לפיה
נעצר העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. העובדות הנדרשות להכרעה בכתב האישום הינן: פליקס והבה (להלן: פליקס) משמש מנהל של חברת
"פ.ל.א.ר. ניהול נכסים בע"מ", שהינה בעלים של מקרקעין הכוללים מבנה בן ארבע קומות, הנפרדות זו מזו ומקושרות
באמצעות חדר מדרגות משותף. העורר הינו הבעלים של חברת "דרך צלחה קבלני בניין והשקעות". איגור פדורובסקי
(להלן: איגור) משמש הבעלים של חברת "המרכז הארצי לעבודות גמר".

עמוד 1

במועד סמוך ולפני 19.11.2014 קשרו העורר וגיא קלר (להלן: גיא) קשר להקים מקום ותשתית לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס (להלן: הסם), ולגדל שם את הסם בכמות מסחרית ללא היתר כדן. לשם כך, שכרו העורר ואיגור את קומת הקרקע, הקומה הראשונה והקומה השנייה של המבנה לתקופה של שנתיים. במסגרת הקשר, השתמשו העורר ואיגור בקומת הקרקע כמחסן לצורך אחסון חפצים הקשורים בעיסוקו של כל אחד משניהם בשיפוצים. לאחר תחילת השכירות, החלו העורר וגיא לבצע פעולות לשם הכשרת היחידות לגידול סם: העורר בנה קיר גבס בקומה השנייה, ויחד עם גיא רכשו כעשרה מזגנים, שהותקנו בקומות הראשונה והשנייה, ושנועדו לקרר את החדרים. כן הצטיידו במנורות חימום, חומרי דישון, וחומרים לשתילת שתילי סם. לאחר שהעורר וגיא סיימו להכשיר את היחידות לגידול סם, במשך חודשים ועד למעצרו של גיא ביום 20.8.2015, גידלו השניים סם ביחידות. באותו יום, תפסה משטרת ישראל במקום כ-235 ק"ג נטו של סם מסוכן מסוג קנבוס, חלקם בשתילים וחלקם כסם מעובד. גיא נעצר ביושנו על מזרון בקומה הראשונה. כתבי אישום נפרדים הוגשו כנגד העורר וכנגד גיא. בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר. זאת בהתבסס על מסקנתו בדבר קיומן של ראיות לכאורה, עילת מעצר והעדר חלופה.

הסנגור טוען שלוש טענות עיקריות: האחת, נוגעת לעוצמת הראיות לכאורה. השנייה, אפליית העורר מול איגור שנגדו לא הוגש כתב אישום. השלישית, עניינה אי קבלת חלופת מעצר שהוצעה. מסקנת התסקיר שהוגש, לפיה אין לשחרר את העורר לתנאי מעצר בית, חרף זאת שהוצעו שני ערבים טובים, אינה ראויה בעיני הסנגור בנסיבות העניין.

2. צודק בית המשפט המחוזי שהמקרה חמור. עסקינן בסוג של תעשיית סמים. לצד זאת, יש לבחון את עוצמת הראיות. בחינה זו תיעשה תוך התייחסות לשלושת המעורבים. איגור כופר שידע כי המקום משמש לגידול סמים לצרכי מסחר. גיא סירב תחילה להפליל העורר, ברם בעימות ביניהם כל אחד הטיל את האחריות על השני. העורר טען שהוא ואיגור שכרו את המקום ולא ידעו על הנעשה שם. גיא טען בעימות ולאחריו כי הוא עובד בשביל העורר, שהקשר שלו היה עמו ולא עם איגור, העורר הוא שהביא את המזגנים, והוא אשר היה הכוח המניע מאחורי השימוש במקום לצרכי גידול סמים. זיקת העורר למקום באה לידי ביטוי בכך שהוא ערך את חוזה השכירות מול פליקס, יחד עם איגור; הוא התנהל מול המתווך לצורך השכירות; הוא שילם את החשבונות השוטפים של המבנה כגון חשבונות ארנונה, חשמל ומים; והוא רכש את המזגנים ודאג להתקינם במקום.

לסיכום סוגיית הראיות ניתן לומר כך – יש הבדל בין מצבו של העורר לבין מצבו של איגור, ולו בשל עדותו המפלילה של גיא. כן, ישנה תשתית נסיבתית המצביעה על כך כי העורר מעורב יותר בנעשה, כפי שתואר לעיל. על כן, על אף שהראיות לכאורה בעניינו של העורר נשענות בעיקר על עדותו של גיא, אשר לו יש אינטרס להסיר את האשמה מעליו, ניתן לומר כי הונחה תשתית ראיתית מספקת. יוזכר כי כנגד גיא הונחה תשתית ראיתית אשר לטעמי איתנה יותר, בדבר מעורבותו בעבירת סמים, וזאת מהטעמים הבאים: הוא נתפס ישן במקום; לידו נתפס צרור מפתחות של המקום; ונמצא דנ"א שלו על אחת מהכפפות שנתפסו במקום.

הטענה השנייה של הסנגור היא אפליה אל מול איגור. כאמור, הראיות מפלילות יותר נגד העורר לעומת איגור. אולם מצאתי להוסיף כי מאז מתן החלטת בית המשפט המחוזי, קיים נתון נוסף שרלוונטי אף הוא לטענת האפליה. חברי השופט י' דנציגר החליט לפני כעשרה ימים לקבל חלקית את הערר שהגיש גיא (בש"פ 8655/15 גיא קלר נ' מדינת ישראל, (מיום 7.12.2015)) על ההחלטה לפיה נעצר עד לתום ההליכים. תחת זאת נקבע כי מנהל הפיקוח האלקטרוני יגיש לבית המשפט דו"ח בדבר האפשרות של הפעלת פיקוח אלקטרוני. עניין זה מתקשר להתייחסות לטענה השלישית של הסנגור בנושא תסקיר המעצר שנערך. תסקיר שירות המבחן אמנם שלל שחרור העורר למעצר בית תחת מפקחים,

אך הוסיף כי "קיים מקום לבחון אמצעי אכיפה ופיקוח מוגברים, שעשויים להוות מענה הולם לרמת הסיכון".

3. הנה כי כן, שקלול שלוש הטענות של הסנגוריה מוביל למסקנה אחת – מצד אחד, אין מקום להורות על ביטול החלטת בית המשפט המחוזי. ברם, מצד שני, לנוכח האמור לעיל, ולרבות ההתפתחות החדשה בדמות החזרת התיק לבית המשפט המחוזי בעניינו של גיא, נכון יהיה לשקול החלופה של איזוק אלקטרוני. ודוק – אינני מביע עמדה אם יש מקום לקבל חלופה כזו. מסכים אני, שאין מקום להסתפק בחלופה שאינה כוללת איזוק אלקטרוני. מודע אני לכך כי ניתן להבחין בין העורר לבין איגור מבחינת התשתית הראייתית, ובין העורר לבין גיא בשל גילו הצעיר של האחרון. אך עדיין, בניתוח רחב יותר של הראיות לכאורה, ושל נסיבות העושה והמעשה שהוכח לכאורה, ובכפוף לאמור בתסקיר, נדרש כי העניין יישקל ותינתן החלטה חדשה על ידי בית המשפט המחוזי, בכפוף לשיקול דעתו.

בהתאם לאמור, התיק יוחזר לבית המשפט המחוזי. שירות המבחן יערוך תסקיר משלים ככל הנדרש על פי סעיף 22ג לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996, וזאת תוך שבועיים. לאחר קבלת התסקיר, ובכפוף לו, יחליט בית המשפט המחוזי על הצורך לקבלת דיווח מהמנהל על מעצר בפיקוח אלקטרוני, בהתאם לסעיף 22ב(ג) לחוק, וזאת תוך תקופה שיקבע. במצב האחרון, יקבע העניין לדיון בנוכחות באי כוח הצדדים.

ניתנה היום, י"א בטבת התשע"ו (23.12.2015).

ש ו פ ט